

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ nhật, ngày 24/09/2023

PHÁP SỰ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI MUỖI BỐN)

Hòa Thượng nói: **“Trên *“Kinh Hoa Nghiêm”* nói: *“Một tức là tất cả, tất cả là một”*. Một và tất cả là một, không hai. Tỳ kheo Kiết Tường Vân nói được rất viên mãn, nếu nói là pháp niệm Phật thì tất cả các pháp đều là niệm Phật, nói đến Thiền, Mật, trì giới thì tất cả các pháp đều là Thiền, Mật, trì giới. Chúng ta lìa khỏi phân biệt, chấp trước thì bất cứ pháp nào cũng đều là Phật pháp đầy đủ, viên mãn”**.

Chúng ta tu pháp nào hay chúng ta làm việc gì mà chúng ta vẫn chìm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta không phải là đang tu pháp đó. Chúng ta tu pháp nào mà chúng ta lìa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì đó chính chúng ta tu tất cả các pháp. Trong pháp môn niệm Phật có pháp môn Thiền, trong pháp môn Thiền có pháp môn Mật, trong pháp môn Mật có pháp môn Thiền, có pháp môn niệm Phật và có tất cả pháp môn. Điều quan trọng là cách dụng tâm của chúng ta.

Nhà Phật nói: **“*Tâm viên nã pháp bất viên*”**. Tâm tròn đầy thì tất cả pháp tròn đầy, tâm viên mãn thì tất cả pháp viên mãn. Hòa Thượng từng nói: **“*Chúng ta tưởng chúng ta có tâm nguyện phục vụ chúng sanh nhưng chúng ta chỉ đang dùng tâm vọng tưởng*”**. Chúng ta thoát khỏi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì **“*một là tất cả, tất cả là một*”**. Chúng ta tu bất cứ pháp gì chúng ta đều phải lìa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chúng ta dính chặt vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta tu pháp nào cũng không có thành tựu.

Chúng ta thường cho rằng, chúng ta tu hành tinh chuyên, người khác làm những việc không liên quan đến pháp môn, không liên quan đến Phật pháp thì đó là họ xen tạp. Nhiều người cho rằng chuẩn mực Thánh Hiền không phải là Phật pháp vậy thì họ đã có tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Nhà Phật đưa ra thí dụ, bất cứ thứ gì gieo vào ngọc Mani thì thứ ô nhiễm đó cũng trở nên tinh khiết; thứ gì thả vào độc dược thì thứ đó cũng nhiễm phải độc dược. Tâm chúng ta tròn đầy thì tất cả pháp tròn đầy. Điều quan trọng là chúng ta dùng tâm gì để làm. Chúng ta tưởng chúng ta đang làm Phật sự nhưng đó là chúng ta đang làm Ma sự vì tâm chúng ta vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, háo cầu. Hòa Thượng nói: **“*Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không***

đức". Chúng ta có tâm này thì chúng ta đang làm Phật sự. Chúng ta làm vì nghĩ đến công đức, phước đức, làm vì chúng ta thì những việc chúng ta làm đều là Ma sự.

Có người cho rằng, họ đã rất khó khăn để giữ Năm giới, Mười thiện vì vậy họ cảm thấy việc giữ được "*cụ tức chúng giới*", giữ được đầy đủ viên mãn tất cả các giới càng khó khăn hơn. Hòa Thượng nói: "***Chúng ta xa lìa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì mọi việc tự khắc viên mãn, tròn đầy***". Chúng ta trở về với tâm chân thành, như nhất không khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chúng ta làm đúng nguyên lý, nguyên tắc Phật đã dạy thì chúng ta chắc chắn chúng ta sẽ làm được "*cụ tức chúng giới*". Chúng ta cho rằng giới này là quan trọng, việc này quan trọng thì chúng ta đã chìm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Hiện tại, người tu pháp môn Thiên thì chê trách người tu pháp môn niệm Phật, người làm nhà giáo chê trách người làm kinh tế, người làm kinh tế thì chê trách người làm nhà giáo, tâm chúng ta tròn đầy thì mọi người trong xã hội sẽ tương thân, tương ái hỗ trợ lẫn nhau. Chúng ta muốn ăn cơm, ăn rau thì phải có người nông dân trồng trọt, chúng ta muốn khám bệnh thì phải có người làm nghề bác sĩ, tất cả các nghề đều đáng được trân trọng, chúng ta chỉ cần làm đến được như Tổ Ấn Quang đã dạy là: "***Đốc hết trách nhiệm trong vai trò, trách nhiệm của mình***" thì mọi việc sẽ tốt đẹp, viên mãn. Chúng ta cho rằng nghề giáo thanh cao nghề nông không thanh cao thì chúng ta đã có tâm phân biệt chấp trước.

Đối với pháp tu của nhà Phật, Phật nói ra nhiều pháp môn để phù hợp với căn tánh của nhiều chúng sanh khác nhau, chúng sanh phù hợp pháp nào thì họ tu pháp đó. Chúng ta cho rằng người chọn pháp tu khác với chúng ta là họ xen tạp thì chúng ta đã sai. Hôm trước, có một đoàn niệm Phật đến một ngôi chùa, họ được mọi người mời ăn rau sạch, khi họ nghe đến tên tôi thì họ không muốn quay trở lại ngôi chùa đó nữa vì họ cho rằng tôi làm giáo dục, tôi trồng rau là tôi làm những việc xen tạp. Tâm phân biệt, chấp trước của chúng ta rất nặng vì chúng ta đã sống, chìm đắm trong đó một thời gian dài, chúng ta dùng tâm này niệm Phật thì chúng ta không thể có thành tựu!

Chúng ta nhìn thấy một người phạm phải tội giết người đang bị đưa lên xử bắn, chúng ta cho rằng họ đáng đời nhưng chúng ta không biết đó là Phật Bồ Tát đang thị hiện cho chúng ta. Các Ngài đang thị hiện nghịch hạnh, làm ra biểu pháp để chúng sanh khiếp sợ, các Ngài đang thành tựu vô lượng vô biên công đức. Chúng ta mắng các Ngài thì chúng ta đang tạo vô lượng, vô biên tội nghiệp. Hòa Thượng cười rất tươi khi Ngài nói: "***Chúng ta mắng Phật Bồ Tát thì chúng ta có thể làm được Phật Bồ Tát sao!***". Phật Bồ Tát xả thân thọ thân như thay áo, các Ngài xả thân một cách tự tại, 20 năm sau các Ngài lại có thân. Chúng ta phải bỏ thân thì chúng ta đau đớn, cố níu kéo như con rùa bị kéo ra khỏi cái mai. Ngay đến một kẻ sát nhân chúng ta cũng không được dùng tâm phi báng. Chúng ta tu hành pháp môn nào thì chúng ta cũng phải dùng tâm

thanh tịnh để tu pháp đó, chúng ta lia vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì đây chính là vô thượng đạo, là Phật pháp tròn đầy.

Người tu pháp môn niệm Phật ở các thành phố lớn rất đông nhưng họ không tham gia vào việc chúng ta đang làm, họ cho rằng chúng ta đang xen tạp. Chúng ta làm những việc xen tạp mà chúng ta có thể lợi ích rất nhiều chúng sanh. Nhiều gia đình đã được hóa giải hận thù, trở về với nhau, các con sẽ được dạy dỗ, yêu thương bởi cả Bố và Mẹ. Trong lễ tri ân tổ chức tại thành phố Đà Nẵng, có hai vợ chồng đã ly thân vài tháng, họ được một người thuyết phục đến lễ tri ân, ban đầu, họ đi đến buổi lễ bằng hai xe riêng, sau đó, họ lên tri ân Cha Mẹ và dặt tay lên tri ân nhau. Phật pháp ở thế gian dùng những phương tiện thiện xảo, khéo léo nhất để phục vụ chúng sanh, ngày nay, người cầu vãng sanh, giải thoát rất ít, chúng ta gieo duyên lành cho họ biết Phật pháp là chúng ta đã thực hiện sứ mạng, bổn phận, trách nhiệm của người học Phật. Người vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nặng nhất lại chính là những người niệm Phật, những người cầu sanh thế giới Cực Lạc!

Chúng ta càng tu hành thì chúng ta càng phân biệt, chấp trước nặng hơn, chúng ta cho rằng chúng ta có tu hành, chúng ta có công phu hơn người thì đây chính là đại chướng ngại. Chúng ta thường phát nguyện: “**Chúng sanh vô biên thế nguyện độ, phiền não vô biên thế nguyện đoạn**”. Hay trước khi vào học, chúng ta phát nguyện: “**Nguyện đem công đức này hồi hướng tất cả chúng sanh đều tròn thành Phật đạo**”. Chúng ta chỉ nguyện mà chúng ta không làm thì chúng ta đang vọng tưởng. Chúng ta phải tạo ra những cơ hội để tiếp cận chúng sanh, phục vụ chúng sanh. Điều quan trọng là chúng ta làm nhưng chúng ta không để ở nơi tâm vậy thì chúng ta sẽ không có chướng ngại. Chúng ta chìm trong phân biệt, chấp trước thì đây là chúng ta đang phiền não.

Những ngày qua, chúng tôi đang tích cực làm việc phục vụ chúng sanh, tôi không nghĩ đến việc đi tắm biển hay tắm suối khoáng. Hôm qua, buổi sáng tôi làm thợ nề, buổi chiều tôi gói bánh tét, chiều nay có khoảng 70 con và phụ huynh đến lớp trải nghiệm sống, mọi người sẽ được cùng ăn bánh tét. Chúng ta thường cho rằng mình không vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nhưng chúng ta lại đang trở thành những người chướng ngại chúng sanh. Nhiều người cho rằng người học “**Đệ Tử Quy**” là xen tạp, họ cho rằng học để trở thành người tốt, học để có được một gia đình hạnh phúc là xen tạp. Nếu những người này có thể vãng sanh thì thế giới Cực Lạc sẽ giống như một liên bang, trong đó có một bang của những người không học làm người tốt nhưng vẫn có thể vãng sanh! Khi tâm chúng ta lia vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì một là tất cả, tất cả là một. Phật pháp và thế gian đều là một. Chúng ta dùng tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì Phật pháp cũng là tà pháp, chúng ta lia vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì pháp nào cũng là Phật pháp tròn đầy.

Hòa Thượng nói: “**Người thế gian tu pháp môn Tịnh Độ thì họ cho rằng, pháp môn Tịnh Độ không phải là pháp môn Thiền, không phải là trì giới, không phải**

là pháp môn Mật, họ phân chia một cách rõ ràng nên cuối cùng họ không thể đạt đến chỗ cao nhất là vô thượng đạo. Nếu chúng ta có tâm phân biệt này thì không luận là chúng ta tu pháp nào, chúng ta đều không thể có thành tựu, không thể đạt được tâm thanh tịnh, bình đẳng, giác. Chúng ta lìa vọng tưởng thì chúng ta tu pháp môn nào chúng ta cũng đạt được thanh tịnh, bình đẳng, giác. Thanh tịnh, bình đẳng, giác chính là vô thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, Đại Bồ Đề”.

Hòa Thượng từng nói chúng ta làm việc phục vụ chúng sanh, xa lìa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, trở về tâm thanh tịnh, bình đẳng giác chính là chúng ta đang niệm Phật. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên cả ngày vì chúng sanh lo nghĩ, không có thời gian niệm Phật, một ngày ông chỉ cần niệm một vài câu Phật hiệu thì đã tương ưng với Phật. Người xa lìa chúng sanh thì dù họ niệm Phật đến 24 giờ thì tâm của họ vẫn không thể đạt được thanh tịnh, bình đẳng giác. Nhiều người học Phật trích ngôn, đoạn ngữ lời Hòa Thượng để phù hợp vọng tưởng của họ.

Hòa Thượng nói: ***“Trên “Kinh Kim Cang” nói: “Bất thủ w tướng như như bất động”. Sáu căn chúng ta tiếp xúc cảnh giới sáu trần không bị cảm dỗ, lay động, không dính mắc”.*** Chúng ta lìa xa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta sẽ không dính mắc. Chúng ta cho rằng việc làm của mình là đúng, người khác làm sai thì chúng ta đã dính tướng. Chúng ta không để cảnh giới tác động đến tâm thì tâm chúng ta sẽ thanh tịnh, chúng ta phải dùng tâm này niệm Phật, làm Phật sự. Nếu chúng ta dùng tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước làm Phật sự thì chúng ta sẽ phiền não. Chúng ta đừng cho rằng người khác không niệm Phật là họ không tu, rất nhiều người không học Phật nhưng họ sẵn sàng hy sinh phụng hiến với tâm chí công vô tư, nếu họ không cầu sanh Cực Lạc thì họ cũng được về cõi trời. Chúng ta niệm Phật nhưng tâm chúng ta đầy vọng tưởng thì chúng ta sẽ đi vào tam ác đạo là Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta Kinh không thể không nghe! Chúng ta không thâm giải Kinh nghĩa thì chúng ta sẽ thoái chuyển. Ban đầu, chúng ta mới học Phật, chúng ta phát tâm rất mạnh mẽ, chúng ta niệm Phật, làm việc nhiều hơn người khác nhưng một thời gian sau thì chúng ta lười biếng, giải đãi, làm việc gì cũng sợ khó, sợ khổ đây là do chúng ta không thâm giải Kinh nghĩa”.*** Chúng ta ngày ngày học tập Kinh pháp thì chúng ta mới có thể thâm giải Kinh nghĩa, hiểu sâu nghĩa lý của Kinh. Nếu chúng ta thâm giải Kinh nghĩa thì chúng ta biết những việc mình làm là để phục vụ chúng sanh, chúng ta sẽ càng làm càng có niềm vui. Hôm nay, thân của tôi đang đau nhức vì hôm qua, tôi làm việc nặng nhưng tinh thần tôi rất tốt, buổi sáng, tôi vẫn thức dậy vào giờ cố định là 3 giờ 40 phút.

Hòa Thượng nói: ***“Nguyên nhân của việc tâm chúng ta thoái chuyển là do chúng ta không tường tận được lời dạy của Phật, khi chúng ta niệm Phật hay không niệm Phật thì tâm chúng ta cũng tán loạn, phiền não. Do đó việc thâm hiểu lời dạy***

của Phật là vô cùng quan trọng!”. Chúng ta không rõ lý thì chúng ta làm hay niệm Phật đều không có kết quả, khi chúng ta không niệm Phật thì tâm chúng ta càng tán loạn, phiền não. Nhiều người niệm Phật nhưng tâm của họ vẫn tán loạn, vẫn tràn đầy vọng tưởng, phiền não, năm dục sáu trần nhiều hơn, đây là do họ không hiểu sâu lời dạy của Phật. Pháp tu để giúp chúng ta đối trị tập khí, phiền não, nếu chúng ta tu hành mà tập khí, phiền não của chúng ta ngày càng nhiều thì chúng ta đã sai rồi.

Hòa Thượng nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật năm xưa ở đời ngày ngày giảng dạy để mọi người thấu hiểu đạo lý, những việc cần làm. Chúng ta hiểu rõ chân tướng sự thật để chúng ta gìn giữ không thối lui”**. Chúng ta thường dễ dàng thối lui, người xưa nói: **“Nhất niên Phật tại thiên, nhị niên Phật tại hiên, tam niên Phật thăng Thiên”**. Năm thứ ba thì tâm chúng ta đã không còn có Phật. Khi Phật còn tại thế, Ngài chỉ giảng Kinh nói pháp, không mở pháp hội, đạo tràng cộng tu, việc làm của Ngài nhắc nhở chúng ta phải thâm giải nghĩa lý trên Kinh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!